

EXPUNERE DE MOTIVE

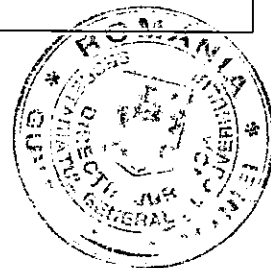
Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru ratificarea Acordului privind protecția investițiilor între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Socialistă Vietnam, pe de altă parte, semnat la Hanoi, la 30 iunie 2019

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ Necesitatea și finalitatea încheierii acordului

Intrarea în vigoare a *Acordului privind protecția investițiilor (API) între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Socialistă Vietnam, pe de altă parte, semnat la Hanoi, la 30 iunie 2019* (în continuare „API UE - Vietnam”) reprezintă un demers important în aprofundarea relațiilor comerciale cu Republica Socialistă Vietnam (în continuare „Vietnam”), precum și în consolidarea prezenței comerciale a industriilor europene și implicit românești în Asia de Sud-Est. Acordul reprezintă cel mai cuprinzător și ambițios tratat în domeniul investițiilor încheiat de Uniunea Europeană (UE) cu o țară în curs de dezvoltare și, împreună cu Acordul de Comerț Liber (ACL) între UE și Vietnam, pe care îl acompaniază, va contribui la creșterea economică durabilă a statelor semnatare, precum și la îmbunătățirea nivelului de trai pentru cetățeni, ca urmare a locurilor de muncă create și beneficiilor economice globale rezultate în urma implementării celor două acorduri.

De asemenea, API UE - Vietnam va promova dezvoltarea durabilă prin angajamentele asumate de către părți privind respectarea drepturilor omului, în general, și protejarea drepturilor lucrătorilor, în particular.



Implementarea prevederilor API și ACL între UE și Vietnam va crea noi oportunități pentru exportatorii și investitorii europeni, Vietnam reprezentând o piață emergentă cu peste 90 de milioane de consumatori, având o forță de muncă tânără și dinamică. Din perspectiva mediei de creștere anuală a produsului intern brut (6% în ultimele două decenii), Vietnam se situează pe poziția a doua în cadrul Asociației națiunilor din sud-estul Asiei (ASEAN), devenind, în același timp, al doilea partener comercial al UE, după Singapore, din zona ASEAN.

Obiectivul acordului este oferirea unui nivel de protecție adecvat investițiilor și investitorilor, salvagardând, în același timp, dreptul statelor părți de a reglementa în interes public, reflectând noua abordare a UE privind protecția investițiilor.

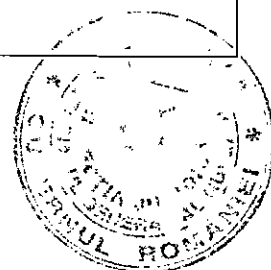
Încheierea acordurilor comerciale cu Vietnam se încadrează în strategia UE de aprofundare și consolidare a relațiilor cu statele din Asia de Sud-Est, UE semnând la finele anului 2018 Acorduri de Comerț Liber, respectiv Protecția Investițiilor cu Singapore. API UE-Vietnam include obligațiile standard în materie de protecție a investițiilor (e.g. tratamentul național, tratamentul just și echitabil, libertatea de a transfera fonduri care au legătură cu investiția, protecție împotriva exproprierii fără compensare) precum și dispoziții care prevăd expres dreptul de a reglementa în interes public. Acordul cuprinde noul sistem propus de UE pentru soluționarea diferendelor dintre investitori și state (care a fost inclus în Acordul economic și comercial cuprinzător dintre UE și Canada (CETA), respectiv API UE-Singapore), respectiv Sistemului Curților de Investiții (ICS). Acesta presupune înființarea unui mecanism permanent format dintr-un Tribunal de Primă Instanță și a unui Tribunal de Apel, competente în reglementarea diferendelor între investitori și stat având la bază Acordul.

Acordul este un tratat bilateral de competență mixtă, partea europeană fiind formată din statele membre, împreună cu UE reprezentată de către Comisia Europeană. Din punct de vedere procedural, având în vedere partajarea de competențe între statele membre și UE, pentru intrarea în vigoare a Acordului este necesară ratificarea acestuia de către statele membre, alături de consimțământul Parlamentului European și ratificarea de către Vietnam.

Din perspectiva procedurii interne care trebuie parcursă la nivel național în vederea ratificării Acordului de către România, proiectul de act normativ a fost inițiat în baza prevederilor art. 6 din *Legea nr. 276/2011 privind procedura prin care România devine parte la tratatele încheiate între Uniunea Europeană și statele membre, pe de o parte, și state terțe sau organizații internaționale, pe de altă parte*, coroborate cu prevederile art. 19 din *Legea nr. 590/2003 privind tratatele*.

1. Descrierea situației actuale

Evoluția relației bilaterale între România și Vietnam



Relațiile bilaterale între România și Vietnam sunt guvernate de: *Acordul de Cooperare Economică dintre Guvernul României și Guvernul R.S. Vietnam, semnat la 23 iunie 2009, la București; Acordul privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București, la 1 septembrie 1994; și Acordul privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale, semnat la Hanoi la 8 iulie 1995.*

La 18 august 2010 a fost aprobat, în ședința Guvernului, Memorandumul privind semnarea Protocolului privind Amendarea Acordului între Guvernul României și Guvernul R.S. Vietnam privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București, la 1 septembrie 1994. Obiectivul amendării Acordului de investiții a fost compatibilizarea prevederilor cu acquis-ul UE. Prin angajarea UE în negocieri directe cu Vietnam în vederea încheierii IPA, negocierile bilaterale între România și partea vietnameză au fost suspendate.

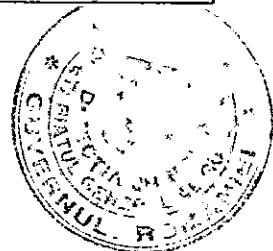
De la data intrării sale în vigoare, API UE-Vietnam va înlocui toate tratatele bilaterale de investiții dintre Vietnam și statele membre UE, inclusiv cel încheiat între Vietnam și România (în vigoare în prezent). De asemenea, relațiile comerciale ale României cu Vietnam vor fi guvernate de ACL UE-Vietnam, odată cu intrarea în vigoare a acestuia.

Istoricul negocierilor

Consiliul UE a adoptat directivele de negociere în vederea încheierii unui Acord de Comerț Liber regional cu țările membre ASEAN la 23 aprilie 2007. La 22 decembrie 2009, Consiliul UE a aprobat inițierea negocierilor bilaterale cu statele ASEAN. Negocierile pentru încheierea unui Acord de Comerț Liber, dintre UE și Vietnam, au început în anul 2012. Directivele de negociere ASEAN au fost modificate la 15 octombrie 2013, permițând astfel Comisiei să negocieze și în domeniul protecției investițiilor.

În anul 2015, Comisia Europeană a solicitat avizul Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) cu privire la competența exclusivă a UE în vederea semnării și încheierii Acordului de Comerț Liber cu Singapore. Prin Avizul 2/15 din 16 mai 2017, CJUE a constatat existența competenței partajate pentru semnarea acordului, în forma sa din 2014. În consecință, Comisia a propus și discutat cu statele membre o nouă "arhitectură" a acordurilor comerciale, în sensul separării domeniului protecției investițiilor (competență partajată) de celelalte prevederi ale acordurilor de comerț liber (competența exclusivă a UE). Această soluție a fost aplicată acordurilor comerciale cu Japonia, Singapore și **Vietnam**.

Negocierile în vederea încheierii Acordurilor de Comerț Liber (ACL), respectiv Protecția Investițiilor (API) UE-Vietnam au fost precedate de cele în vederea încheierii Acordului de Parteneriat și Cooperare (APC), care a intrat în vigoare în octombrie 2016. APC UE-Vietnam constituie un cadru legal care permite aprofundarea relațiilor între cele



două părți într-o varietate de domenii, precum dialogul politic, comerț, energie, transport, drepturile omului, educație, știință și cercetare, justiție, dreptul de azil și migrație.

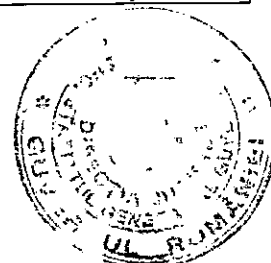
Propunerile de Decizie privind semnarea, respectiv încheierea API și ACL UE-Vietnam au fost adoptate sub coordonarea Președinției României la Consiliul UE, în cadrul reuniunii Consiliului Transporturi, Telecomunicații și Energie (TTE) din 25 iunie 2019, ceremonia de semnare fiind organizată la Hanoi, la 30 iunie 2019. Colectarea semnăturilor în numele statelor membre UE s-a realizat în cadrul Consiliului Afaceri Generale organizat în 25 iunie 2019, în numele României semnând doamna Ambasador Luminița Odobescu, Reprezentantul Permanent al României la Uniunea Europeană. Temeiul juridic în vederea semnării de către UE a API UE-Vietnam prin decizia Consiliului UE este reprezentat de art. 218 alin. (5) al Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), urmând ca încheierea acordului să fie realizată conform prevederilor art. 218 alin. (6) TFUE, prin Decizia Consiliului UE, având consimțământul Parlamentului European și fiind ratificat de către statele membre în conformitate cu legislația națională a acestora.

Aplicare provizorie

Art. 4.13 alin (4) prevede aplicabilitatea provizorie a Acordului prin actul de voință al părților. În acest context, având în vedere Avizul 2/15 CJUE cu privire la departajarea de competențe între statele membre și UE în domeniul protecției investițiilor, activarea articolului privind aplicarea provizorie a tratatului poate fi făcută doar printr-o Decizie a Consiliului UE adoptată prin consens. Similar situației API UE-Singapore, consensul între statele membre la momentul negocierilor fiind ca intrarea în vigoare a Acordului să se producă de drept, la momentul ratificării acestuia de către toate statele membre, Comisia Europeană nu va face o propunere de Decizie a Consiliului UE privind aplicarea provizorie a Acordului. În acest sens, prevederile privind aplicarea provizorie respectă dispozițiile art. 7 alin. (1) ale *Legii nr. 276/2011 privind procedura prin care Romania devine parte la tratatele încheiate între Uniunea Europeană și statele membre, pe de o parte, și state terțe sau organizații internaționale, pe de alta parte.*

2. Schimbări preconizate

Vietnam reprezintă al doilea cel mai mare partener comercial al UE din regiunea Asiei de Sud-Est și este una dintre economiile cu cea mai rapidă creștere din lume, cu o medie de creștere anuală a produsului intern brut (PIB) de 6%. Vietnamul este clasat pe locul 68 în top 190 de economii (față de locul 82 la nivelul anului 2016 și 99 în 2013) din punctul de vedere al ușurinței de a face afaceri, potrivit ultimei evaluări anuale a Băncii Mondiale, cu referire la perioada 2008 - 2017. Având o populație în 2016 estimată la 94,6 de milioane de locuitori, Vietnamul are o populație urbană de 32,2 milioane de locuitori, reprezentând 34% din total, iar 64% reprezintă tineri cu vârste între 18 și 32 de



ani. În distribuția forței de muncă, agricultura se menține prioritară (38,6%) urmată de industrie (26,7%) și servicii (34,7%).

Accesul investitorilor din UE pe piața vietnameză va fi facilitat prin aplicarea Acordului de Comerț Liber (ACL) UE-Vietnam, îmbunătățind substanțial accesul companiilor europene într-o serie de domenii precum serviciile profesionale, de mediu, de poștă și curierat, bancare și de asigurări, transport maritim, producție de alimente și băuturi, fertilizanți, cauciuc, plastic, ceramică, materiale de construcții etc. În plus, Vietnam s-a angajat ca, dacă în viitor va acorda un tratament mai favorabil investitorilor dintr-un stat terț, să acorde automat acest tratament și investitorilor europeni. Dispozițiile API UE-Vietnam completează dispozițiile din ACL UE-Vietnam referitoare la liberalizarea investițiilor, asigurând protecția acestor investiții în conformitate cu noua abordare a UE în materie. Angajamentele asumate în cadrul celor două acorduri sunt similare celor deja incluse în acordurile comerciale și de investiții încheiate recent la nivel UE, e.g. Acordul economic și comercial cuprinzător dintre UE și Canada – CETA, precum și ACL și API UE-Singapore. Potrivit datelor Oficiului Național al Registrului Comerțului (ONRC), la 30 aprilie 2018, numărul societăților cu capital mixt româno-vietnamez în România s-a ridicat la 942, cu o valoare a capitalului social de 4,96 milioane USD. Ponderea în numărul total al societăților cu participație străină la capital din România este de 0,41%, iar din punctul de vedere al valorii investiției, Vietnamul ocupă locul 70 în clasificarea investițiilor străine directe după originea geografică (0,01% în totalul investițiilor străine din România).

3. Alte informații

Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare

Prevederile capitolului instituțional din IPA instituie un comitet care are drept sarcină principală să monitorizeze și să faciliteze implementarea și aplicarea acordului. Printre alte sarcini, comitetul poate, sub rezerva îndeplinirii de către fiecare parte a cerințelor și procedurilor juridice respective, să ia decizii privind numirea membrilor tribunalelor din cadrul sistemului jurisdicțional în materie de investiții, stabilirea remunerației lor lunare și a onorariilor și adoptarea unor decizii interpretative cu caracter obligatoriu ale prevederilor Acordului.

Curtea Multilaterală de Investiții

Art. 3.41 instituie o obligație de diligență a părților de a se implica în negocierile internaționale în vederea înființării unei Curți Multilaterale de Investiții (CMI), precum și un angajament pentru deferirea ulterioară a diferendelor întemeiate pe prevederile Acordului în fața CMI.

CMI reprezintă dezideratul ambițios al UE în vederea realizării unei reforme sistemice, la nivel multilateral, a actualului sistem de reglementare a diferendelor între investitori și stat (ISDS). Pentru modernizarea ISDS, COM a propus o abordare în două faze: (i) includerea unui sistem instituționalizat pentru reglementarea diferendelor dintre



investitor și stat în viitoarele acorduri negociate de UE (ICS – Sistemul Curților de Investiții); (ii) înființarea CMI care să înlocuiască ICS bilaterale și să permită UE și statelor membre să înlocuiască ISDS din acordurile bilaterale de investiții prin accesul la CMI.

Negocierile privind înființarea CMI se desfășoară în Grupul de lucru III (Reforma sistemului de soluționare a diferendelor relative la investiții) din cadrul Comisiei Organizației Națiunilor Unite pentru Dreptul Comerțului Internațional (UNCITRAL). În cadrul UE, România a sprijinit constant noua abordare în materie de protecție a investițiilor bazată pe echilibrul între drepturile investitorilor și prerogativele statelor de a reglementa în interes public, precum și tranziția de la paradigma arbitrajului ad-hoc la reglementarea diferendelor între investitori și state realizată de către o curte permanentă, organizată pe două niveluri de jurisdicție. România, ca stat membru UNCITRAL, a promovat, în coordonare cu Comisia Europeană și statele membre UE, înființarea CMI în cadrul sesiunilor Grupului de lucru III.

Structura Acordului

Acordul este compus din **93 articole**, structurate în **patru Capitole** (Obiectiv și definiții generale, Protecția investițiilor, Soluționarea litigiilor, Dispoziții instituționale, generale și finale). De asemenea, Acordul are **13 anexe** (Anexa 1. Autoritățile competente; Anexa 2. Derogare pentru Vietnam în ceea ce privește tratamentul național; Anexa 3. Înțelegere privind tratamentul investițiilor; Anexa 4. Înțelegere privind exproprierea; Anexa 5. Datoria publică; Anexa 6. Lista acordurilor de investiții; Anexa 7. Regulamentul de procedură; Anexa 8. Codul de conduită pentru arbitri și mediatori; Anexa 9. Mecanismul de mediere; Anexa 10. Mecanismul de mediere pentru litigiile dintre investitori și părți; Anexa 11. Codul de conduită pentru membrii tribunalului, membrii tribunalului de apel și mediatori; Anexa 12. Procedurile paralele; Anexa 13. Procedurile de lucru ale tribunalului de apel.

Structura detaliată a Acordului

Preambulul face referire la dorința părților de a consolida relația lor economică existentă, urmărind crearea unui nou climat pentru dezvoltarea investițiilor între părți și promovarea eforturilor de integrare economică regională. În cadrul preambulului, părțile recunosc importanța parteneriatul lor solid și de lungă durată, având la bază principiile și valorile comune reflectate în Acordul-cadru global de parteneriat și cooperare dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Socialistă Vietnam, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2012 (denumit în continuare „Acordul de parteneriat și cooperare”), și importanța relațiilor lor economice, comerciale și de investiții, reflectate inclusiv în Acordul de comerț liber dintre Uniunea Europeană și Republica Socialistă Vietnam.

Părțile își propun îndeplinirea obiectivelor în acord cu principiul dezvoltării durabile, cu respectarea unui nivel ridicat de protecție a mediului și a muncii, precum și



în acord cu standardele și acordurile (semnate de către acestea) recunoscute la nivel internațional. În plus, se urmărește ridicarea nivelului de trai, promovarea creșterii economice și stabilității, recunoscând și importanța principiului transparenței.

Preambulul mai face referire și la angajamentul părților față de *Carta Organizației Națiunilor Unite* semnată la San Francisco la 26 iunie 1945, precum și la principiile formulate în *Declarația Universală a Drepturilor Omului* adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 10 decembrie 1948. În final, părțile arată faptul că se bazează pe prevederile *Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului*, încheiat la Marrakesh la 15 aprilie 1994 (denumit în continuare „Acordul OMC”), propunându-și creșterea competitivității întreprinderilor lor, respectând principiul previzibilității legii.

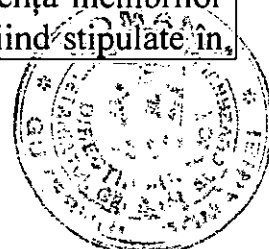
Capitolul 1 (Obiective și definiții generale) reiterează obiectivul general comun privind îmbunătățirea relațiilor de investiții dintre părți. Articolul 1.2 conține definițiile relevante Acordului.

Capitolul 2 (Protecția investițiilor) reglementează domeniul de aplicare al acordului, incluzând clauze privind tratamentul național, tratamentul bazat pe clauza națiunii celei mai favorizate, tratamentul investițiilor, compensarea pierderilor, exproprierea, transferurile, respectiv subrogarea.

Capitolul 3 (Soluționarea diferendelor) cuprinde două secțiuni referitoare la soluționarea diferendelor dintre părți, precum și soluționarea diferendelor dintre investitori și părți. În acest capitol se arată, în primul rând, procedura pe care părțile o vor urma în cazul unui diferend apărut între ele cu privire la acordul de față. Astfel, părțile își iau angajamentul de a iniția, în prealabil, consultări și abia ulterior, să demareze procedura de mediere. În cazul în care consultările eșuează, se poate apela la o comisie de arbitraj, care întocmește un raport intermediar, apoi unul final, partea pârâtă fiind obligată să se conformeze raportului final. Părțile pot ajunge și la o soluție convenită de comun acord, procedura de arbitraj urmând a se încheia în acest caz.

În al doilea rând, este reglementată soluționarea diferendelor dintre investitori și părți, în care se indică, inițial, către posibilitatea soluționării diferendului printr-o cale amiabilă, negocieri sau mediere sau chiar depunerea unei cereri de consultare, înaintată de către una dintre părți celeilalte. Medierea este o modalitate la care părțile pot recurge în orice moment, acestea numind, de comun acord, mediatorul. Ulterior, în cazul în care, în termen de șase luni de la data depunerii cererii de consultare, conflictul rămâne nesoluționat, reclamantul poate recurge la introducerea unei cereri la tribunalul instituit conform acordului, care trebuie să depună toate diligențele pentru a lua orice decizie prin consens și dacă nu, prin majoritate de voturi ale membrilor. Etapa următoare este reprezentată de judecata în fața unui tribunal de apel, în cazul în care este formulată o astfel de cale de atac împotriva hotărârilor pronunțate de tribunal.

Foarte importante sunt regulile de etică, conform cărora independența membrilor tribunalelor susmenționate trebuie să fie mai presus de orice îndoială, fiind stipulate în



mod expres anumite condiții care trebuie îndeplinite. În plus, este reglementată și respectarea principiului transparenței procedurilor. În acest context, se aplică regulile UNCITRAL (*United Commission on International Trade Law*).

O altă parte semnificativă a acestui capitol este codificarea obligației părților de a depune toate diligențele pentru inițierea unor negocieri pentru agreearea unui acord internațional care să prevadă instituirea unui tribunal multilateral pentru investiții și a unui mecanism de apel multilateral.

Capitolul 4 (Dispoziții instituționale, generale și finale) prevede instituirea unui comitet inter-guvernamental cu atribuții în asigurarea bunei funcționări a Acordului; monitorizarea și facilitarea implementării și aplicării Acordului în vederea realizării obiectivelor sale generale; examinarea chestiunilor referitoare la prezentul Acord asupra cărora este sesizat de către una dintre părți; examinarea dificultăților care ar putea apărea în punerea în aplicare a secțiunii privind soluționarea diferendelor dintre investitori și părți, precum și îmbunătățirile care pot fi aduse acestei secțiuni, având în vedere experiența și evoluțiile din cadrul altor foruri internaționale. De asemenea, la cererea unei părți, comitetul examinează punerea în aplicare a oricărei soluții convenite de comun acord în legătură cu un diferend în conformitate cu secțiunea privind soluționarea diferendelor dintre investitori și părți.

În plus, capitolul stipulează perioada nelimitată de valabilitate a acordului precum și condițiile pentru denunțarea Acordului și efectele acesteia.

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

2. Impactul asupra mediului de afaceri

Investitorii din România și investițiile acestora în Vietnam vor beneficia de un tratament corect și echitabil și nu vor face obiectul discriminării în comparație cu investițiile din Vietnam realizate în situații similare. În același timp, Acordul protejează investitorii din România și investițiile acestora în Vietnam împotriva exproprierii, cu excepția cazului în care exproprierea este efectuată în scopuri publice, cu respectarea garanțiilor procedurale, pe o bază nediscriminatorie și cu plata promptă a unei compensații adecvate și corespunzătoare valorii de piață juste a investiției expropriate. De asemenea, va oferi investitorilor posibilitatea utilizării unui mecanism modern și



reformat de soluționare a diferendelor privind investițiile. Acordul instituie un mecanism internațional de reglementare a diferendelor permanent și independent, constând într-un tribunal de primă instanță și o curte de apel în cadrul cărora procedurile de reglementare a diferendelor se vor derula în mod transparent și imparțial.

2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

2². Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Impactul social

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

4. Impactul asupra mediului

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

5. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termenul lung (5 ani)

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 5-a

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor prezentului act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a prezentului act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții

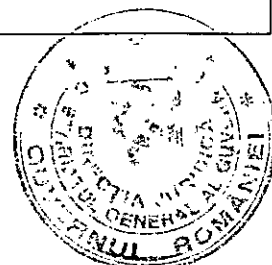
Având în vedere prevederile Acordului cu privire la reglementarea diferendelor între investitor și stat, este necesară promovarea unui act normativ pentru reglementarea reprezentării României în procedura de mediere instituită prin mecanismul de soluționare a diferendelor investitor-stat, precum și în fața tribunalelor de investiții din cadrul Sistemului Curților de Investiții.

2. Conformitatea prezentului act normativ cu legislația UE în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative UE

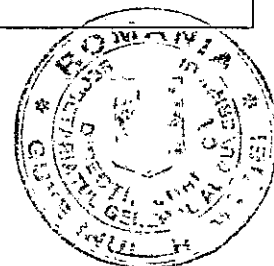
Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.



4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Alte informații Nu este cazul.

Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul de lege prin avizul nr. 30/2020. b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi Prezentul act normativ nu necesită aviz de la Consiliul Suprem de Apărare a Țării, Consiliul Economic și Social, Consiliul Concurenței și Curtea de Conturi.
6. Alte informații



Secțiunea a 7-a
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ

Proiectul de act normativ a fost afișat pe pagina de internet a ministerului, la secțiunea „transparență decizională”, conform prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Nu este cazul.

3. Alte informații

Nu este cazul.

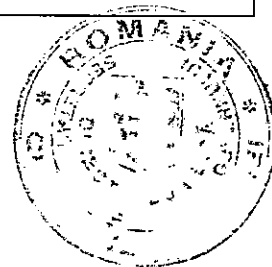
Secțiunea a 8-a
Măsurile de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente

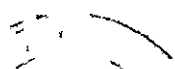
În urma promovării actului normativ descris în cadrul Secțiunii 5, va fi desemnată autoritatea competentă să reprezinte România în cadrul procedurilor de reglementare a diferendelor între investitori și stat (în cadrul procedurii amiabile și celei contencioase).

2. Alte informații

În prezent, România este reprezentată în cadrul procedurilor de reglementare a diferendelor între investitori și stat în fața ICSID de către Ministerul Finanțelor Publice, în conformitate cu prevederile *Ordonanței de urgență nr. 126/2005 privind mandatarea Ministerului Finanțelor Publice pentru reprezentarea României sau a altor instituții publice în fața Curții de Arbitraj Internațional a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții.*



Având în vedere cele prezentate mai sus, a fost elaborat proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului privind protecția investițiilor între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Socialistă Vietnam, pe de altă parte, semnat la Hanoi, la 30 iunie 2019, pe care îl supunem Președintelui României spre aprobare, pentru a fi supus Parlamentului spre adoptare.



PRIM-MINISTRU

LUDOVIC ORBAN

